

Ističu da je rješenje kontradiktorno i nejasno, da ne sadrži valjano obrazloženje odluke i upućuje na presudu Upravnog suda U.br.1601/20 od 17.02.2022. godine. Predloženo je Savjet Agencije usvoji žalbu i poništi rješenje i odluči po žalbi.

Nakon razmatranja spisa predmeta i žalbenih navoda Savjet Agencije nalazi da je žalba osnovana.

Član 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku propisuje da ako drugostepeni organ nađe da će nedostatke prvostepenog postupka brže i ekonomičnije otkloniti prvostepeni javnopravni organ, on će svojim rješenjem poništiti prvostepeno rješenje i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak.

Članom 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisano je da o zahtjevu za pristup informaciji ili ponovnu upotrebu informacija, osim u slučaju iz člana 22 ovog zakona, organ vlasti odlučuje rješenjem, kojim dozvoljava pristup traženoj informaciji, odnosno ponovnu upotrebu informacija ili njenom dijelu ili zahtjev odbija. Nadalje, članom 9 stav 1 tačka 2 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisano je da je informacija u posjedu organa vlasti faktičko posjedovanje informacije od strane organa vlasti (sopstvene informacije, informacije dostavljene od drugih organa vlasti ili trećih lica), bez obzira na osnov i način sticanja.

Savjet Agencije je ispitujući zakonitost prvostepenog rješenja utvrdio da je prvostepeni organ nije pravilno primijenio materijalno pravo, potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, kao i da upravni postupak nije pravilno sproveden. Izostala je primjena člana 30 stav 5 Zakona o slobodnom pristupu informacijama. Naime, članom 30 stav 5 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisuje se da rješenje kojim se odbija zahtjev za pristup informaciji sadrži detaljno obrazloženje razloga zbog kojih se ne dozvoljava pristup traženoj informaciji, odnosno ponovna upotreba informacija. Shodno pravilnoj primjeni navedenog člana prvostepeni organ nije dao jasne razloge odbijanja pristupa informacijama već samo paušalno navodi odredbe Zakona o slobodnom pristupu informacijama. Takođe, Savjet Agencije nalazi da je povrijeđena odredba člana 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku, kojom se propisuje da obrazloženje rješenja treba da bude razumljivo i da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranke, činjenično stanje na osnovu kojeg je rješenje donijeto, propise na osnovu kojih je rješenje donijeto, razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na odluku u dispozitivu rješenja, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva ili predloga stranke, odnosno nije uzeto u obzir izjašnjenje stranke o rezultatima ispitnog postupka, a kod odlučivanja po slobodnoj ocjeni, glavne razloge za donijetu odluku, imajući u vidu da u predmetnom rješenju prvostepeni organ ne daje razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na odluku u dispozitivu rješenja. Prvostepeni organ u pobijanom rješenju nije naveo dovoljno razloga